

[Holger Eriksen.]

og det ærede medlem hr. Alfred Jensen vil vel ikke påstå, at det allerede var forud for det tidspunkt, at hans parti tog initiativ i denne sag?

Til det ærede medlem hr. Helge Madsen kan jeg sige, at mine udtalelser om, hvad skade der var sket, hvis retsforbundet ikke havde været repræsenteret, ifølge sagens natur kun gik på tidspunktet, indtil partiet blev stærkt nok til at blive fyldigt repræsenteret efter den nye ordning. Jeg tror nok, det ærede medlem vil være enig med mig i, at i den tid, da partiet havde skiftevis 2 og 3 medlemmer, havde det ikke nogen mulighed for at øve nogen indflydelse, og at det forsåvidt var ligegyldigt, om det var repræsenteret eller ikke.

Det ærede medlem hr. Steen fremsatte en udtalelse, ganske vist ikke til mig, men han blandede alligevel mit navn ind i det, en udtalelse om, at der var en dyb principiel forskel på det ændringsforslag, som de radikale har fremsat, og det, som de 3 partier er enedes om. Det ærede medlem sagde selv, at selvom det ærede medlem hr. Harald Nielsen ikke vidste det, så vidste jeg i hvert fald, at der var en dyb principiel forskel. Jeg kommer i den anledning til at røbe, at jeg aldeles ikke kan se den dybe principielle forskel. Som jeg sagde før, ved jeg, at det ændringsforslag, det ærede medlem hr. Steen fremsatte, i praksis vil betyde, at man skal have stemmer til ca. 3 mandater for at blive repræsenteret. Jeg ved, at det forslag, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i sin tid fremsatte, ville betyde, at man skulle have stemmer til ca. 4 mandater, og jeg ved, at det forslag, der nu foreligger, vil betyde, at man skal have stemmer til ca. 5 mandater. Jeg indrømmer, at der er en gradsforskel, men den principielle forskel må det ærede medlem undskylde kan jeg ikke få øje på. Der er en principiel forskel på de 3 partiers standpunkt og retsforbundets standpunkt, men i forhold til det radikale partis indstilling er det kun en gradsforskel, efter min mening endog kun en meget ringe gradsforskel.

Det ærede medlem hr. Steen var meget vred på mig, fordi jeg stadigvæk mindede om det forslag, som en radikal indenrigsminister havde fremsat i 1939, og nu fik jeg altså at vide, at man skal i og for sig slet ikke regne med de forslag, som radikale ministere gennem tiderne har fremsat, for

det kan være, at det er de fæle socialdemokrater, som har stået bag ved dem og med pisken i hånd tvunget dem til den slags forslag. Jeg mener ikke, at regeringssamarbejdet dengang var af en sådan karakter, og jeg mener, at den iver, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard lagde i forsvaret for det fremsatte forslag, er udtryk for, at hans hjerte virkelig var med i det. Jeg kan derfor ikke forstå, at der kan være noget forargeligt i, at jeg minder om det. Det ærede medlem har naturligvis ret til at sige: det var dengang; vi er blevet klogere siden, men så rejser jeg det spørgsmål igen, om det ærede medlem virkelig tør påstå, at tanker i samme retning som forslaget af 1939 har været de radikale i forfatningskommissionen og i valglovskommissionen fjerne. Det er i hvert fald ikke min opfattelse, så omvendelsen er vistnok af en endnu senere dato.

Endelig fremsatte det ærede medlem den formodning, at der aldrig nogensinde ville blive fordelt tillægsmandater på grundlag af den ordning, vi har foreslået. Det kan naturligvis skyldes en formodning om, at forslaget bliver forkastet, en formodning, som efter min mening er meget dårligt underbygget, hvilket formodentlig også snart bliver opklaret, men jeg går ud fra, at udtalelsen skulle betyde, at intet nyt parti nogensinde vil blive stærkt nok til at få det nødvendige antal stemmer. Den tro deler jeg ikke. Jeg mener virkelig, at det er sandsynligt, at der på et eller andet tidspunkt opstår nye partier med livskraft, sådan som der altid har gjort det tidligere. Så vil de ganske naturligt også få mandater på det grundlag. De skal bare have en vis rimelig styrke, og de vil få de mandater, de har krav på.

Harald Nielsen: Jeg skal ikke forlænge debatten meget, men jeg bliver nødt til at gøre et par enkelte bemærkninger til det ærede medlem hr. Thisted Knudsen. Jeg kan ikke anerkende hans betragtninger om, at rigsdagen skulle være tilsidesat i det arbejde, der er udført med valglovsforslaget. Vi ved jo allesammen, hvordan det har forment sig. Der har siddet en grundlovskommission, hvis ene underudvalg behandlede valglovsspørgsmålet, og det blev behandlet på den måde, at man idelig rådførte sig med sit partis repræsentanter, således at det ærede medlem hr. Thisted